

УДК 351.743+342.922

О. В. ТЕР-СТЕПАНЯН,

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНА ПОСЛУГА З ВИДАЧІ ЛІЦЕНЗІЙ НА ПРАВО ПРОВАДЖЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПОШТОВОГО ЗВ’ЯЗКУ

Розглянуто окремі види господарської діяльності у сфері поштового зв’язку, які підлягають ліцензуванню, та запропоновано шляхи вдосконалення їх регулювання.

Забезпечення права населення, господарюючих суб’єктів, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також інших користувачів на доступ до високоякісних послуг поштового зв’язку відповідно до Всесвітньої поштової конвенції [1; 2] належить до основних зобов’язань держав – членів Всесвітнього поштового союзу, членом якого є Україна.

Поштовий зв’язок як основний загальнодоступний засіб адресного спілкування громадян та один з основних способів взаємодії суб’єктів ринкових відносин впливає на формування соціальної та економічної політики держави. Протягом останніх 20-ти років структура попиту та пропонування на світовому ринку послуг поштового зв’язку значно змінилася через глобалізацію і технологічний прогрес у галузі масових комунікацій.

За результатами дослідження «Пошта у 2005 році», проведеного Всесвітнім поштовим союзом і Світовим банком, кількість поштових відправлень письмової кореспонденції у світі щороку збільшувалася починаючи з 2000 р. на 2,4 %, посилок – на 5 %. При цьому темпи збільшення обсягу витрат значно перевищують темпи збільшення доходів від надання поштових послуг. Складовими поштового зв’язку є поштовий зв’язок загального користування та поштовий зв’язок спеціального призначення (фельд’єгерський і спеціальний). Загальна вартість наданих у 2007 р. послуг поштового зв’язку становила 1,8 млрд грн [3].

Укрпошті належить одна з найбільших у світі мереж поштового зв’язку. Так, 88 % фізичних осіб мають доступ до відділень поштового зв’язку, розташованих від них на відстані до 3 км, 99 % – одержують пошту за місцем проживання. Кількість листів на душу населення становить лише 7,6 (прості, рекомендовані листи у межах країни, вихідна міжнародна письмова кореспонденція). У країнах, що мають подібний рівень ВВП, такий показник становить 10,8–17,9 [3].

Наведені показники значно перевищують відповідні середні показники більшості країн світу, що пояснюється збереженням вимог надання поштових послуг, установлених за часів, коли кількість населення і відповідно обсяги поштової кореспонденції в країні були значно більшими.

Необхідно вказати, що основним нормативно-правовим актом, який визначає правові, соціально-економічні та організаційні основи діяльності у сфері надання послуг поштового зв’язку, а також регулює відносини між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, операторами поштового зв’язку і користувачами послуг поштового зв’язку, є Закон України «Про поштовий зв’язок» [4].

Проблеми розвитку і функціонування поштового зв’язку України постійно привертають увагу вчених. Дані питання розглядаються в наукових працях вітчизняних авторів: Є. Є. Володіної, П. П. Воробієнка, Т. І. Гарайкіної, В. М. Гранатурова, М. А. Горелік, М. М. Губіна, Н. О. Князевої, Т. А. Кузовкової, В. М. Орлова, Н. Ю. Потапової-Синько, О. С. Редькіна, Н. П. Резникової, А. Ф. Сайфутдинова, Л. О. Ящука тощо.

Отже, перейдемо до послідовного розгляду адміністративних послуг з видачі ліцензій на право провадження господарської діяльності у сфері поштового зв’язку.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 січня 2002 р. № 10-р основним національним оператором поштового зв’язку є Українське державне підприємство поштового зв’язку «Укрпошта» [5], яке в установленому законодавством порядку надає універсальні послуги поштового зв’язку на всій території України і якому надаються виключні права на провадження певних видів господарської діяльності у сфері надання послуг поштового зв’язку [4].

Варто зауважити, що ліцензування є важливою частиною системи адміністративної взаємодії

бізнесу і держави разом із дозвільною системою, системою державного контролю, системою технічного регулювання, податковим адмініструванням, процесами реєстрації і банкрутства підприємства.

Разом із тим, система ліцензування, що діє в Україні, не повною мірою виконує покладену не неї функцію налагодження взаємодії бізнесу і держави та має низку суттєвих недоліків. Серед основних недоліків діючої системи ліцензування можна визначити наступні: 1) велика кількість ліцензованих видів діяльності; 2) велика кількість органів влади, що здійснюють видачу ліцензій; 3) складна юридична структура системи ліцензування.

У той же час зазначимо, що законодавець у 2010 р. вніс відповідні зміни до деяких законодавчих актів України щодо обмеження державного регулювання господарської діяльності [6] і відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» у сфері надання послуг поштового зв’язку. На сьогодні із зазначено Закону [7] виключено такий вид господарської діяльності, як пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кг.

Деякою мірою з таким рішенням можна погодитись у частині пересилання простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кг, а не в частині пересиланні поштових переказів.

Відповідно до п. 14 ст. 1 Закону України «Про поштовий зв’язок» переказ грошових коштів (поштовий переказ) – це послуга поштового зв’язку щодо виконання доручення користувача на пересилання та виплату адресату зазначеній ним суми грошей.

У свою чергу в ст. 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» визначено види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, серед яких господарська діяльність із надання фінансових послуг.

Щоб з’ясувати, які послуги слід відносити до фінансових, слід проаналізувати Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» [8], який визначає загальні правові засади у сфері надання фінансових послуг, здійснення регулятивних та наглядових функцій за діяльністю з надання фінансових послуг.

Відповідно до ст. 4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» фінансовими вва-

жаються такі послуги: 1) випуск платіжних документів, платіжних карток, дорожніх чеків та/або їх обслуговування, кліринг, інші форми забезпечення розрахунків; 2) довірче управління фінансовими активами; 3) діяльність з обміну валют; 4) зауваження фінансових активів із зобов’язанням щодо наступного їх повернення; 5) фінансовий лізинг; 6) надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту; 7) надання гарантій та поручительств; 8) переказ коштів; 9) послуги у сфері страхування та у системі накопичувального пенсійного забезпечення; 10) професійна діяльність на ринку цінних паперів, що підлягає ліцензуванню; 11) факторинг; 11-1) адміністрування фінансових активів для придбання товарів у групах; 12) інші операції.

Варто зауважити, що національний оператор поштового зв’язку надає таку фінансову послугу, як переказ коштів, і цей вид господарської діяльності відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» підлягає ліцензуванню.

Крім того, серед фінансових послуг, які надаються національним оператором поштового зв’язку, указано діяльність з обміну валют, що у свою чергу також підлягає ліцензуванню.

Отже, можна зробити проміжний висновок, що суб’єкт господарювання, а саме національний оператор поштового зв’язку – Українське державне підприємство поштового зв’язку «Укрпошта» – повинен отримувати ліцензії на такі види діяльності: надання послуг щодо переказу грошових коштів (поштовий переказ); діяльність з обміну валют.

Таким чином, необхідно дослідити виділені види господарської діяльності суб’єкта господарювання, що підлягають ліцензуванню.

У зв’язку з виділеними видами господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, слід внести зміни до ст. 7 Закону України «Про поштовий зв’язок» щодо державного регулювання діяльності у сфері надання послуг поштового зв’язку, а саме викласти абз. 5 ст. 7 таким чином:

«ліцензування визначених законодавством видів діяльності у сфері надання послуг поштового зв’язку»;

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» суб’єкт господарювання зобов’язаний провадити певний вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, відповідно до встановлених для цього виду діяльності ліцензійних умов.

У зв'язку з тим, що Національна комісія, яка здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації (далі – НКРЗІ), забезпечує державний нагляд (контроль) за наявністю ліцензій та інших дозвільних документів, передбачених законами у сфері телекомунікацій, інформатизації, користування радіочастотним ресурсом та поштового зв'язку [9], слід розробити і прийняти ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів. Такі Ліцензійні умови повинні бути розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про поштовий зв'язок», «Про телекомунікації», «Про захист прав споживачів», актів Всеєвропейського поштового союзу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Правил надання послуг поштового зв'язку та інших нормативно-правових актів, що регулюють здійснення діяльності у сфері надання послуг поштового зв'язку.

Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги до суб'єктів господарювання, що обов'язкові при наданні послуг з пересилання поштових переказів і, крім того, є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, які отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів.

Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача, переоформлення, визнання недійсною та анулювання ліцензій, видача дубліката ліцензії, копії ліцензії, продовження строку дії ліцензії здійснюються НКРЗІ у порядку і строки, визначені Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

У свою чергу кваліфікаційні вимоги є таким: штат суб'єкта господарювання – юридичної особи повинен налічувати не менше 30 % працівників, які мають базову вищу або вищу освіту та досвід роботи у сфері надання послуг поштового зв'язку; суб'єкт господарювання – фізична особа повинна мати базову вищу або вищу освіту та досвід роботи у сфері надання послуг поштового зв'язку не менше двох років; склад персоналу, який безпосередньо виконує функції приймання, оброблення, перевезення, доставки та вручення поштових переказів, поштових відправлень повинен відповідати вимогам кваліфікаційних характеристик професій працівників відповідно до законодавства.

Технологічні вимоги до суб'єкта господарювання, який здійснює господарську діяльність з пересилання поштових переказів, нами

розглядалися не будуть, оскільки вони виходять за межі нашого дослідження.

Щодо організаційних вимог, то ліцензіят зобов'язаний використовувати моделі реєстраторів розрахункових операцій та їх модифікацій, які відповідають вимогам нормативних актів і сертифіковані в державній системі сертифікації на відповідність вимогам діючих державних стандартів і дозволені для застосування у сфері, визначеній Законом України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» [10].

Отже, ліцензіят зобов'язаний відповідно до законодавства забезпечити схоронність при пересиланні поштових переказів і таємницю інформації при наданні послуг з пересилання поштових переказів. Інформація про поштові перекази може надаватися лише відправникам і адресатам чи їх законним представникам.

Крім того, ліцензіят зобов'язаний обмежити або припинити господарську діяльність з пересилання поштових переказів та звузити мережу поштового зв'язку відповідно до рішення уповноваженого органу виконавчої влади у сфері надання послуг поштового зв'язку в умовах надзвичайного чи воєнного стану тощо.

З метою підвищення надійності та стабільності фінансової системи України, розвитку ринків фінансових послуг та забезпечення захисту інтересів їх учасників, згідно зі статтями 7, 44 Закону України «Про Національний банк України» [11], ст. 7 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», статтями 5, 11, 13, 16 Декрету Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валутного контролю» (далі – Декрет) [12] та законодавством України Національний банк України визначає порядок надання національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валутних операцій.

Національний оператор поштового зв'язку має право здійснювати операції, передбачені ст. 4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», якщо вони є валутними операціями, тільки після отримання генеральної ліцензії згідно з п. 2 ст. 5 Декрету [12].

Національний оператор поштового зв'язку, отримавши генеральну ліцензію, має право відкривати на території України пункти обміну іноземних валют у порядку, який встановлений для уповноважених банків. Крім того, національний оператор поштового зв'язку зобов'язаний

подавати звітність про валютні операції в порядку та терміни, що визначаються Національним банком за погодженням із Державним комітетом статистики України з урахуванням вимог законодавства України.

Отже, національний оператор поштового зв'язку здійснює валютні операції за правилами та в порядку, що визначені законодавством України, у тому числі нормативно-правовими актами Національного банку, та розробленими відповідно до них внутрішніми положеннями національного оператора поштового зв'язку, а також з дотриманням умов наданої генеральної ліцензії. У свою чергу, філії національного оператора поштового зв'язку здійснюють операції згідно з положенням про філію й лише за умови наявності та в межах дозволу, наданого національним оператором поштового зв'язку.

Існують чітко визначені умови, за яких національний оператор поштового зв'язку має право отримати генеральну ліцензію, та перелік документів, що подаються ним для її отримання. Зокрема національний оператор поштового зв'язку для отримання генеральної ліцензії подає до Національного банку України такі документи: а) клопотання про надання генеральної ліцензії, що засвідчено підписом керівника національного оператора поштового зв'язку; б) копію документа, що підтверджує взяття на облік національного оператора поштового зв'язку в Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації в частині надання фінансових послуг з поштового переказу; в) нотаріально засвідчену копію статуту; г) баланс та звіт про фінансові результати за попередній звітний рік; д) баланс за станом на кінець останнього дня кварталу, що передує зверненню національного оператора поштового зв'язку до Національного банку України з клопотанням про надання генеральної ліцензії.

Крім того, Національний банк України протягом 15-ти робочих днів з дати надходження пакета документів від національного оператора поштового зв'язку перевіряє пакет документів щодо його комплектності і в разі відсутності хоча б одного документа з вищезазначеного переліку повертає.

Національний банк України відповідно надсилає копію клопотання національного оператора поштового зв'язку про надання генеральної ліцензії Головному управлінню по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України і Головному управ-

лінню по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України.

Таким чином, Національний банк України протягом 30 робочих днів з дати надходження пакета документів та з урахуванням отриманих від спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю висновків щодо надання генеральної ліцензії приймає рішення про надання або відмову в наданні генеральної ліцензії небанківській фінансовій установі, національному оператору поштового зв'язку.

У разі прийняття рішення Національним банком України про надання національному оператору поштового зв'язку генеральної ліцензії оформляє її на номерному бланку Національного банку України із засвідченням генеральної ліцензії підписом Голови Національного банку України або уповноваженої ним посадової особи Національного банку України, яка за розпорядком функціональних обов'язків здійснює загальне керівництво Департаментом контролю, методології та ліцензування валютних операцій, і відбитком гербової печатки Національного банку України.

Необхідно зазначити, що національний оператор поштового зв'язку має право звернутися до Національного банку України з клопотанням про надання нової генеральної ліцензії в разі: наміру продовжувати здійснювати валютні операції після закінчення строку дії раніше наданої генеральної ліцензії; розширення/zmіни переліку валютних операцій, які планує здійснювати національний оператор поштового зв'язку; zmіни найменування, ідентифікаційного коду за Єдиним державним реєстром підприємств і організацій України (далі – ЄДРПОУ), місцезнаходження національного оператора поштового зв'язку.

Для одержання нової генеральної ліцензії національний оператор поштового зв'язку має подати до Національного банку України: клопотання про надання нової генеральної ліцензії у зв'язку з наміром продовжувати здійснювати валютні операції після закінчення строку дії раніше наданої генеральної ліцензії чи в разі розширення/zmіни переліку валютних операцій, які планують здійснювати національний оператор поштового зв'язку, або клопотання про надання нової генеральної ліцензії в разі zmіни найменування, ідентифікаційного коду за ЄДРПОУ, місцезнаходження національного оператора поштового зв'язку; копію раніше наданої генеральної ліцензії.

У свою чергу, Національний банк України має право прийняти рішення про відмову в

наданні національному оператору поштового зв'язку генеральної ліцензії, якщо: а) за результатами розгляду пакета документів установлено, що національний оператор поштового зв'язку надав недостовірну або неповну інформацію; б) національний оператор поштового зв'язку не дотримався вимог Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій [13]; в) від спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю отримано негативні висновки щодо надання генеральної ліцензії; г) протягом року, що передує даті надходження пакета документів, установлено факти порушення (або за наявності в Національному банку України документально підтвердженої інформації від спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю чи органів державної влади про порушення) національним оператором поштового зв'язку вимог нормативно-правових актів Національного банку України, валютного законодавства України, законодавства України з питань регулювання ринків фінансових послуг, у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та/або до них застосовано санкції за порушення вищезазначеного законодавства України; г) діяльність національного оператора поштового зв'язку протягом попереднього звітного року була збитковою.

Національний банк України повідомляє національному оператору поштового зв'язку про відмову в наданні генеральної ліцензії в письмовій формі із зазначенням причин відмови.

Крім того, Національний банк України має право відкликати в національного оператора поштового зв'язку генеральну ліцензію в разі: а) порушення національним оператором поштового зв'язку умов наданої генеральної ліцензії; б) установлення факту подання національним оператором поштового зв'язку для отримання генеральної ліцензії документів, що містять недостовірну інформацію; в) закінчення строку дії генеральної ліцензії; г) надання національному оператору поштового зв'язку нової генеральної ліцензії; г) втрати чинності (зупинення, тимчасового зупинення) ліцензії, у передбачених законодавством України випадках або скасування Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України рішення про взяття на облік національного оператора поштового зв'язку; д) установлення

фактів порушень (або наявності в Національному банку України документально підтвердженої інформації від спеціальних органів по боротьбі з організованою злочинністю чи органів державної влади про порушення) національним оператором поштового зв'язку вимог нормативно-правових актів Національного банку України, валютного законодавства України, законодавства України з питань регулювання ринків фінансових послуг, у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму та/або до нього застосовано санкції за порушення вищезазначеного законодавства України; е) виявлення Національним банком України порушення національним оператором поштового зв'язку, якому була надана генеральна ліцензія, порядку організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України, установленого Інструкцією про порядок організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України [14]; ж) установлення факту про те, що в національного оператора поштового зв'язку немає власного капіталу; ж) нездійснення національним оператором поштового зв'язку валютних операцій протягом 180-ти календарних днів з дати надання Національним банком України національному оператору поштового зв'язку генеральної ліцензії на здійснення зазначених валютних операцій; з) збиткової діяльності національного оператора поштового зв'язку протягом попереднього звітного року.

Порушення національним оператором поштового зв'язку умов генеральної ліцензії або порушення вимог Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій [13] (у тому числі здійснення валютних операцій після відкликання Національним банком України генеральної ліцензії) тягне за собою відповідальність згідно із законодавством України.

Отже, необхідно на законодавчому рівні закріпити положення, що національний оператор поштового зв'язку – Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» – повинен отримувати ліцензії на такі види господарської діяльності: надання послуг щодо переказу грошових коштів (поштовий переказ) та діяльність з обміну валют, а також прийняття ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів.

Список використаної літератури

1. Всесвітня поштова конвенція від 5 жовт. 2004 р. // Офіційний вісник України. – 2006. – № 44. – Ст. 2943.
2. Про затвердження Всесвітньої поштової конвенції, Заключного протоколу Всесвітньої поштової конвенції, Угоди про служби поштових платежів, Загального регламенту Всесвітнього поштового союзу та Внутрішнього регламенту Конгресів : указ Президента України від 21 черв. 2006 р. № 564/2006 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 44. – Ст. 2943.
3. Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми розвитку поштового зв'язку на 2009–2013 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 січ. 2009 р. № 35-р // Офіційний вісник України. – 2009. – № 5. – Ст. 136.
4. Про поштовий зв'язок [Електронний ресурс] : закон України від 4 жовт. 2001 № 2759-III. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2759-14>.
5. Про національного оператора поштового зв'язку : розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 січ. 2002 р. № 10-р // Офіційний вісник України. – 2002. – № 2. – Ст. 75.
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обмеження державного регулювання господарської діяльності : закон України від 19 жовт. 2010 р. № 2608-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 11. – Ст. 6.
7. Про ліцензування певних видів господарської діяльності : закон України від 1 черв. 2000 р. № 1775-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 36. – Ст. 299.
8. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : закон України від 12 лип. 2001 р. № 2664-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 1. – Ст. 1.
9. Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації : указ Президента України від 23 листоп. 2011 р. № 1067/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 94. – Ст. 3417.
10. Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг [Електронний ресурс] : закон України від 6 лип. 1995 р. № 265/95-ВР. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265/95-%D0%82%D1%80>.
11. Про Національний банк України [Електронний ресурс] : закон України від 20 трав. 1999 р. № 679-XIV. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14>.
12. Про систему валютного регулювання і валутного контролю [Електронний ресурс] : декрет Кабінету Міністрів України від 19 лют. 1993 р. № 15-93. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/15-93>.
13. Про затвердження Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валутних операцій [Електронний ресурс] : постанова Національного банку України від 9 серп. 2002 р. № 297. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0712-02>.
14. Про затвердження Інструкції про порядок організації та здійснення валютно-обмінних операцій на території України та змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України [Електронний ресурс] : постанова Правління Національного банку України від 12 груд. 2002 р. № 502. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0021-03>.

Надійшла до редколегії 18.10.2012

ТЕР-СТЕПАНЯН Е. В. АДМИНИСТРАТИВНАЯ УСЛУГА ПО ВЫДАЧЕ ЛИЦЕНЗИЙ НА ПРАВО ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ХОЗЯЙСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СФЕРЕ ПОЧТОВОЙ СВЯЗИ

Рассмотрены отдельные виды хозяйственной деятельности в сфере почтовой связи, которые подлежат лицензированию, и предложены пути совершенствования их регулирования.

TER-STEPANIAN O. ADMINISTRATIVE SERVICE IN ISSUE OF LICENSES FOR THE RIGHT OF IMPLEMENTATION OF ECONOMIC ACTIVITY IN THE SPHERE OF POSTAL SERVICE

Certain types of economic activity in the sphere of postal service which are subject to licensing are considered, and the ways of improvement of their regulation are offered.